

ZWIĄZEK ZAWODOWY JEDNOŚCI GÓRNICZEJ

RADA KRAJOWA

41-902 Bytom, ul. Łużycka 7, tel. / fax. (032) 281-47-78

Bytom, dnia 16.12.2004r.

L. dz. 470 / III / 04

WICEPREMIER
Minister Polityki Społecznej
Izabela Jaruga – Nowacka
Warszawa

Dotyczy: Opinia do Projektu ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach.

Poniżej pragniemy wykazać, dlaczego przedłożony projekt ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach jest nie do przyjęcia przez naszą organizację związkową, a omawiany projekt tzw. „opcji zerowej” jest jedynym rozwiązaniem, które jest do zaakceptowania po odpowiednich uzgodnieniach przez stronę społeczną.

Art. 8 projektu ustawy wskazuje rodzaje prac, których wykonywanie ma pozornie upoważniać do nabycia prawa do emerytury pomostowej. Pozornie, gdyż wiek 55 lat pracownik musi osiągnąć w czasie wykonywania prac w warunkach szczególnych. Zapis ten umożliwi pracodawcy przesunięcie pracownika przed osiągnięciem tego wieku choćby, a nie tylko ze względów zdrowotnych na powierzchnię kopalni, co go od razu pozbawia prawa do tego rodzaju emerytury. Artykuł ten również nie upoważnia do nabycia prawa do emerytury pomostowej sygnalistów i maszynistów wyciągowych w kopalniach. Ta grupa zawodowa kolejny raz jest traktowana jako zło konieczne.

Art. 15 ust. 4 mówi, że najniższa emerytura pomostowa wynosi 90% najniższej emerytury, co wskazuje, że strona rządowa chce dać takiemu górnikowi 506,32zł. (562,58x90%) żeby zginął z głodu na pomoście lub pod mostem. Przypominamy, że w 1999r podczas prac nad emeryturami pomostowymi strona rządowa zapewniała i mamy to na piśmie, że będzie to minimum 70% średniej z danej grupy zawodowej lub 70% własnego wynagrodzenia.

Art. 24 nie posiada ustępu 7, więc nie wiadomo, czy to jest pomyłka czy haczyk.

Art. 35 ust. 2 reguluje składkę w wysokości 8,12% podstawy wymiaru, co w rezultacie doprowadzi do tego, że pracodawca obciążony tak wysoką dodatkową składką będzie na siłę obniżał wynagrodzenia, a te jak wiemy w górnictwie są zamrożone od 6 lat.

Załącznik nr 1 i 2 nie ma dodatkowej rubryki wykazującej bezpieczny okres pracy wyrażony w latach nie powodujący zbytniego uszczerbku zdrowia.

Pomijamy fakt, że raport Komisji Ekspertów do Spraw Uprawnień do Obniżonego Wieku Emerytalnego Osób Zatrudnionych w Szczególnych Warunkach lub Szczególnym Charakterze z 9 kwietnia 1999r. choć wielu się z nim nie zgadzało to wykazał bezpieczne granice lat pracy.

Ustawa w takim kształcie naprodukuje nowych emerytów z najniższym uposażeniem w historii naszego kraju.

Ponadto zasada równości obywateli wobec prawa zapisana w art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej byłaby naruszona poprzez różnicowanie wielkości emerytur.

Natomiast w Uzasadnieniu do projektu na stronie 1 jest pkt. 3, a nie ma pkt. 1 i 2. Liczymy, że to tylko braki w druku, a nie celowe działanie.

Pracownicy podejmujący pracę w szczególnych warunkach przed 1 stycznia 1999r. mimo występujących zagrożeń dla zdrowia i życia wiedzieli, że uciążliwości spowodowane taką pracą zostaną zrekompensowane odpowiednio krótszym wiekiem emerytalnym i możliwością wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej. A projekt ustawy w tym kształcie wydłuża staż pracy dla górników, przez co skraca wiek dożycia.

Nadszedł już najwyższy czas, by przestać latać ustawę emerytalną takimi zapisami i przy wspólnym stole ze stroną społeczną ustalić ostateczny powszechnie akceptowalny projekt tzw. emerytalnej „opcji zerowej”. Wówczas nikt nie będzie miał podstaw do gry wyborczej naszymi emeryturami.